

Győri zárandoklat 2012. márc.16-17.

Ahhoz, hogy kikerüljünk a megszokott mindennapi életvitelünkből, új dolgokat kell tennünk. Újat, mást keresni csak akkor tudunk, ha megállunk az élet nagy rohanásai közepette.

Kis csapatunk már hosszú évek óta szeretettel látogatja a Mária-kegyhelyeket. Tavalyi évhez hasonlóan idén is elindultunk a Győri Könnyező Szűzanyához, hogy oltalmát, közbenjárását kérjük hazánk sorsának jobbrafordulásáért.

Hazánk nagy bajban van, ezért összefogásra, közös imádságra, áldozathozatalra van szükség. Az idei év mottója: „Istenünk, Hazánkat oltalmazó Boldogasszonyunk, tarts meg minket őseink szent hitében és erényeiben!

Március 16.-án, kis csapatunk tele izgalommal, lelkesedéssel, kora reggel nekivágott egy szép hosszú útnak. Az idén új útvonalat választottunk, annak reményében, hogy talán 3-4 km-rel kevesebbet kell gyalogolnunk. Napkelte látványa gyorsan feloldotta a reggeli álmos hangulatot. A hegykői horgásztóhoz érve érdekes jelenség tanúi lehettünk. A nap már kelőben volt, viszont a hold még nem nyugodott le, és ez visszatükröződött a sima víz tükreán. Ezt a csodálatos látványt csak a korán útnak indulók tapasztalhatják meg. A határ még nyugodt, csak a madárcák vidám dala, vadgalambok turbékolása törte meg a csendet.

Nagybőjt lévén, természetesen mi is visszafogottabbak voltunk, mint a többi zárandokutunkon. A Megváltó szenvedései figyelmeztettek az áldozatvállalás csodás mivoltára. Többet imádkoztunk, énekeink a bőjti hangulatot sugallták. Többször elcsendesedtünk, ámbár az elmélyülés nem megy parancsszóra, de egymást segítve mégis csak sikerült vissza-fogottabban járni utunkat. Őseink gondoskodtak arról, hogy a mezei utak mentén felállítsanak egy-egy szobrot, hogy az arra tévedt zárandokok a lábainál pár percre megpihenjenek.

Mindig vannak zárandoktársak az úton, akik kedvességükkel, figyelmességükkel meglepnek bennünket. Fülöpné Jutka és Nyikosné Marika gondoskodó szeretettel, finom kuglóffal, pogácsával és teával vártak az egyik útelágazásnál. Így az első pihenőnk Fertőd határában volt. A reggeli elfogyasztása után újra felvettük a gyaloglás ritmusát, hiszen még 30 km volt előttünk. Tavaly igazi zárandok-marasztaló úton mentünk a Hanság felázott talaján, most szinte boldogan szárnyaltunk a simogató napfény ölelésében. Ebédünket Osliban fogyasztottuk el, egy hosszabb pihenőt tartva, majd Bősárcány felé vettük az irányt.

Végül is 43 km megtétele után elértük az első napra kitűzött célunkat. Részt vettünk a szentmisén, ahol Maráz Sándor kanonok úr köszöntötte a zárandokokat, majd elfoglaltuk szálláshelyünket. Mielőtt nyugovóra tértünk, kicsit összegeztük a mögöttünk hagyott nap legfontosabb élményeit. Mindig van olyan pillanat, amikor a beszélgetést hirtelen csend váltja fel. Mindenki saját gondolataival van elfoglalva. Gyuri hangos gondolkodása őszinte komolysággal törte meg a csendet: Engem egész úton csak az irritált, hogy az őzek olyan könnyedén szökdécseltek mellettünk. – Ekkor mindenki visszatért a jelenbe.

Új nap, új csodák és remények! Szombaton reggel az elindulás az első méterek után nehéznek tűnt, de végül is a lendület újra beindult. A védőangyal mindenki mellett ott van, vigyáz ránk, csak oda kell figyelni. Egy jó szónak, egy kedves mosolynak nagy jelentősége van az úton.

Egy zarándokút alkalmas arra, hogy belegondoljunk, mennyi időt szánunk önmagunkra életünk folyamán. A mindennapok feladatainak elvégzése, kialakult szokásaink úgy emésztik fel életünket, mint rozsa a vasat. Ezért néha ki kell szabadulni abból a világból, melyben élünk. Erre jók a zarándokutak. Így gondolkoztak győri Zarándoktársaink, akik elénk jöttek, hogy a második napot együtt járjuk végig. Hozták magukkal a jókedvüket, a hatalmas langallót, a frissítőt. A napfelkelte minden pillanatát megcsodálhattuk, és ez a csoda halk énekekre buzdított bennünket. Gyönyörködtünk a csendes kis falvakban, ahol a kutyákon kívül egy lélekkel sem találkoztunk. Ők viszont eléggé felverték a falu csendjét, ahogy ugatásukkal köszöntöttek.

Gyorsan elértük a végtelenbe nyúló Rábca töltését, ahol fenséges panoráma tárult elénk. A nap már fenn ragyogott az égen, felhő sem takarta el éltető fényét. Újra rügyet bontanak az ágak, és gyökeret ereszt az élet. Szülőföldünk szépsége lenyűgöző! Az idő, a hely alkalmas a kegyelem befogadására. Az imák, az énekek szívből jöttek. Igazi Zarándok Út! Kilométereink fogytak, azt vettük észre, hogy megérkeztünk a Könyező Szűzanyához. Végerbauer Ricsi kíséretében bevonultunk köszönteni a Szűzanyát, és hálát adtunk a szerencsés megérkezésért, kértük közbenjárását hazánk sorsának jobbrafordulásáért, és imádkoztunk családjainkért. Volt idő, éneke, gyónás elvégzésére. Misekezdésre a bazilika megtelt. 18 órakor püspöki szentmisével kezdődött a hívek búcsúja; a szentmise szónoka és főcelebránsa Pápai Lajos megyéspüspök volt. A szentmise után a zarándokok tisztelettel adóztak a véres kendőnek, mely a Szűzanya könnyeit egykor felfogta. Este szentórát tartottak a kegykép előtt.

Boldogságos Szűz Mária! Földi életutunkon szent palástoddal óvj meg minket-minden lelki és testi veszedelemtől. Védelmezz és szeress minket, halálunk óráján pedig áll mellettünk. Áldd meg otthonunkat, családjainkat, lelkipásztorunkat, községünket, szüleinket, testvéreinket, barátainkat és ellenségeinket is. Áldd meg kezünk munkáját, térítsd Szent Fiadhoz a bűnösöket, békítsd meg az ellenségeket.

Vigasztald meg a szenvedőket és bánkódókat. Vedd oltalmadba az árvákat és özvegyeket. Gyámolítsd az öregeket és a tehetetleneket. Gyógyítsd meg a betegeket, vigasztald a haldoklókat. Nyisd meg a lelki vakok szemét és törd meg a megátalkodott és hitetlen szívek keménységét.

Áldd meg magyar hazánkat. Adj népednek jobb jövőt, jólétet, békét, boldogságot.

Engedd, hogy Szent István népe az igaz keresztény katolikus hitben egyesülve - Téged, Égi Anyánk-szeressen és tiszteljen.

Szabadítsd ki hatalmas közbenjárásoddal a tisztítóúton szenvedő lelkeket,- kiváltképpen azokat, akik életükben sokszor elzarándokoltak hozzád.